

Μικρή Παράκληση στον Πολιούχο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τετάρτη 11 Αυγούστου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Χαράς μου τήν καρδίαν, πλήρω-σον Παρθέने, ή τής χαράς δεξα-μένη τό πλήρωμα».

Ἀνάμεσα στά πολλά αἰτήματα πού ἀπευθύνει ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος καί ἀπευθύναμε καί ἐμεῖς μαζί του πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ξεχω-ριστή θέση κατέχει τό αἶτημα πού προανέφερα: «Χαρᾶς μου τήν καρ-δίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τό πλήρωμα».

Καί ἂν μέ τά περισσότερα αἰτή-ματα ἱκετεύουμε τήν Κυρία Θεο-τό-κο νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν ἀχλύ τῶν πταισμάτων μας καί τόν κλύ-δωνα τῶν παθῶν, νά ἐκδιώξει τίς προσβολές τῶν πειρασμῶν καί νά ἱατρεύσει «τάς ἀσθενείας ... τῆς ψυ-χῆς ... καί σαρκός τάς ὀδύνας», μέ αὐτό ζητοῦμε κάτι θετικό, ζητοῦμε νά πληρώσει τήν καρδιά μας μέ χαρά, μέ τό θετικό αὐτό συναί-σθη-μα πού ἀναζητοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρω-ποι καί πού εἶναι τόσο πολύτιμο ἀλλά καί τόσο φευγαλέο.

Καί ὄντως ἡ χαρά εἶναι τό μεγάλο ζητούμενο γιά κάθε ἄνθρωπο, εἶ-ναι τό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο αἰσθάνεται ἄνετα καί εὐχάριστα καί μπορεῖ νά ἀπολαμβάνει τό θεῖο δῶρο τῆς ζωῆς. Ὅλοι ὅμως αἰσθα-νόμεθα πώς οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς, οἱ δυσκολίες καί τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουμε, οἱ θλίψεις καί οἱ ἀσθένειες, τό ἄγχος καί ἡ ἀγωνία γιά τό αὔριο, τήν διώχνουν ἀπό τήν ψυχή μας καί μᾶς κλέβουν ἀκόμη καί τίς λίγες στιγμές πού τήν ἔχουμε. Γι' αὐτό καί ζητοῦμε ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο νά δώ-σει τή χαρά πού λείπει ἀπό τήν καρ-διά μας.

Ποιά εἶναι ὅμως αὕτη ἡ χαρά πού ζητοῦμε νά μᾶς δώσει ἡ Παναγία μας;

Ἡ χαρά αὕτη δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Δέν εἶναι ἡ χαρά πού μᾶς

προσφέρουν τά ἐγκόσμια καί ὑλικά πράγματα, πού εἶναι πρόσκαιρη καί προσωρινή. Μιά τέτοια χαρά δέν θά εἶχε νόημα νά τή ζητοῦμε, ἀφοῦ γρήγορα θά τή στερηθοῦμε. Ἡ χαρά πού ζητοῦμε καί γιά τήν ὁποία παρακαλοῦμε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο εἶναι ἡ χαρά πού Ἐκείνη δέχθηκε στήν πληρότητά της ὡς Μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν φέρουμε στόν νοῦ μας τή ζωή τῆς Παναγίας μας, εὐκόλα θά δια-πιστώσουμε πόσο δύσκολη ἦταν ἡ ζωή της. Νεαρή Κόρη στή Ναζαρέτ βρέθηκε ἐνώπιον μιᾶς μεγάλης, κατά τό ἀνθρώπινο, προκλήσεως, ὅταν τήν ἐπισκέφθηκε ὁ ἀρχάγ-γελος Γαβριήλ γιά νά τῆς μεταφέ-ρει τό χαρμόσυνο μήνυμα ὅτι ὁ Θεός τήν ἐπέλεξε νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του. Καί ἀπό ἐκείνη τή χαρμόσυνη ἡμέρα, πόσες δυσκο-λίες καί πόσες δοκιμασίες δέν πέρασε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος! Ἀπό τήν ἀγωνία στή Βηθλεέμ, ὅταν δέν ἔβρισκε κατάλυμα γιά νά γεννήσει τό θεῖο Βρέφος, μέχρι τήν κατα-δίω-ξη τοῦ Ἡρώδη καί τή φυγή στήν Αἴγυπτο, καί ἀπό ἐκεῖ στήν ἐναγώνια ἀναζήτηση τοῦ δωδεκα-ε-τοῦς Υἱοῦ της κατά τήν ἐπιστροφή ἀπό τόν ναό τοῦ Σολομῶντος μέχρι καί τή Σταύρωσή του, πόσες θλί-ψεις καί πόσους πόνους δέν δοκί-μασε ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυ-ρίου, πού ὄχι μόνο θά ἔπρεπε νά τῆς στεροῦν τή χαρά, ἀλλά καί κατά τόν προφητικό λόγο τοῦ πρεσβύτου Συμεών σάν ρομφαία διαπερνοῦσαν τήν ψυχή της.

Καί ὅμως παρά τίς θλίψεις καί τόν πόνο τόν ὁποῖο βίωσε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, βλέποντας τόν Υἱό της, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κό-σμου, νά καταδιώκεται, νά συκο-φα-ντεῖται καί νά θανατώνεται ἀπό τούς ἀνθρώπους πού εὐεργέτησε καί χάριν τῶν ὁποίων ἦλθε στή γῆ καί ἔγινε ἄνθρωπος, δέν στερήθη-κε ποτέ τή χαρά, γιατί εἶχε δεχθεῖ τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς, φέροντας στά σπλάγχνα της καί κρατώντας στή μητρική της ἀγκάλη τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Χριστό.

Καί δέν ἔφερε τόν Χριστό μόνο στό πάναγνο σῶμα της ἡ Παναγία μας, τόν εἶχε καί στήν ψυχή της. Ζοῦσε μέσα στήν παρουσία του. Καί ὅποιος ζεῖ μέσα στήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ὅποιος τόν ἔχει στήν ψυχή του, αὐτός ἔχει μέσα του καί τή χαρά πού δίδει ὁ Χριστός, τή χαρά πού δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Γι' αὐτό καί δέν ἐπηρεά-ζεται ἀπό τά ὀδυνηρά καί τά θλιβε-ρά τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας του. Γι' αὐτό καί ὅσες δοκιμασίες καί ἄν ἀντιμετωπίζει ὁ ἄνθρωπος, ὅσους πειρασμούς, ὅσες ἀσθένειες, ὅσες καταστροφές, δέν καταθλί-βε-ται, δέν ἀπογοητεύεται, δέν ἀπελ-πί-ζεται, δέν χάνει τήν ἐσωτερική χαρά του, γιατί ξέρει ὅτι τά πάντα τά κατευθύνει ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος δέν ἐγκαταλείπει ποτέ τούς πιστεύ-οντες εἰς αὐτόν, καί τούς προσφέ-ρει καί μέσα στή φωτιά καί μέσα στόν πόνο καί μέσα στήν ἀσθένεια τήν ἀναψυχή, τή χαρά πού δημι-ουρ-γεῖ στόν πιστό ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας τους. Καί ὅπως βεβαιώ-νει ὁ Χριστός τούς μαθητές του, τή χαρά πού προσφέρει ὁ Χριστός, «οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν».

Αὐτή τή χαρά εἶχε στήν πληρό-τητά της ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καί ἀπό αὐτήν τήν παρακαλέσαμε σήμερα νά δίδει καί σέ μᾶς, γιά νά ἀπο-διώξει ἀπό τήν ψυχή μας τή θλίψη καί τήν ἀνησυχία πού προκαλοῦν τόσο οἱ συνεχιζόμενες πυρκαϊές καί οἱ καταστροφικές τους συνέ-πει-ες ὅσο καί ἡ ἀναζωπύρωση τῆς πανδημίας, πού ζοῦμε ἐδῶ καί δύο χρόνια.

Καί θά μᾶς τήν δώσει ἡ Παναγία, ἄν καί ἐμεῖς ἀγαποῦμε τόν Υἱό της καί Κύριό μας καί δείχνουμε τήν ἀγάπη μας μέ τήν ὑπακοή μας στό θέλημα καί τίς ἐντολές του. Γιατί, ὅπως λέει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, «ὁ τηρῶν τάς ἐντολάς μου ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με». Αὐτός πού τηρεῖ τίς ἐντολές μου, αὐτός μέ ἀγαπᾷ πραγματικά.

Ἡ Παναγία μας τό ἔκανε αὐτό, τήρησε μέ πιστότητα καί μέ συνέ-πεια ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Υἱοῦ της καί ἔλαβε τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς, τό ὁποῖο δίδει διά τῶν πρεσβειῶν της καί στά πιστά τέκνα της.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μά της, ἰδιαιτέρως αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου, πού ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀφιερώσει στή χάρη της, ὥστε καί νά τήν τιμοῦμε καί νά ἔχουμε τή χαρά, τήν ὁποία τήν παρακαλέσαμε νά μᾶς χαρίσει. Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Παναγία μας ὡς μητέρα ὅλων, ὅλων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι τήν ἀγαποῦν καί τήν πιστεύουν, ὅχι νά τήν ὑβρίζουν, ὅχι νά τήν ὑποτιμοῦν ἀλλά νά τήν ἀγαποῦν πραγματικά καί νά καταφεύγουν σέ Ἐκείνη, διότι διαφορετικά θά ἔχουμε ὅλες αὐτές τίς συνέπειες πού εἶναι συνέπειες τῆς ἁμαρτίας μας. Γι' αὐτό χρειάζεται ἰδιαιτέρως νά καταφεύγουμε μέ ταπείνωση ἀλλά καί μέ τήν ἀγάπην

